

Sonetul duhului din vis

Daniel Vișan-Dimitriu

Te odihneai la margine de ape
Sperând că noaptea ți-e un sfetnic bun,
Când a venit, total inoportun,
Un duh, din apa mării să se-adape.

- Îți izvorăște roșul de sub pleoape
Și-arăți ciudat, mai ... altfel, vreau să spun,
Dar știi și tu! Nu știi? Eu presupun
Că ai venit doar ca să-mi fii aproape.

Mirat, întoarce capul și-ți răspunde:
- Așa e, pentru tine am venit,
Dar nu știu nici de ce și nici de unde,

Știu doar că, în oceanul nesfârșit,
De chipul tău nu m-am putut ascunde
Și-n vis, măcar, de-acum voi fi primit.